

РЕШЕНИЕ

№ 9447

гр. София, 21.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2975** по описа за **2024** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Л. М. Т., срещу решение № 5787 от 13.12.2023 г., постановено по НАХД № 11850/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 108-ми състав. С решението е потвърден електронен фиш серия „К“, № 5925714, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на Л. М. Т. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

В жалбата са развити съображения за отмяна на съдебния акт като недопустим, неправилен и необоснован, поради постановяването му в противоречие с чл. 34, ал. 1, б. „в“ от ЗАНН. Съдът неправилно е възприел, че оспореният електронен фиш е връчен на жалбоподателя на неустановена дата при условие, че фишът е получен след повече от шест месеца от издаването му. Излага твърдения, че е получил акта по пощата с писмо с обратна разписка на 09.06.2023г., тоест са изминали 13 месеца и един ден от издаването до получаването му. Твърди, че е допуснато нарушение на процесуалните правила, като не са му предоставени за становище писмените бележки по въззивното производство. Моли за отмяна на оспореното решение и постановяване

на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменен електронният фиш. Претендира присъждане на извършените разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призована, не изпраща представител. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществуващото на спора. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 08.05.2022 г. в 13:57 часа в [населено място] до номер 257 на [улица] с посока на движение от [улица] към [улица] моторно превозно средство - лек автомобил марка „С.“ модел „Ц 4“ с ДК [рег.номер на МПС] , е заснето от видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип С. М2 с фабричен номер MD1193. Камерата отчела скоростта на движение 67 км/ч, при ограничение на скоростта от 50 км/ч, валидно за населено място. За позиционирането на системата за контрол на скоростта бил съставен протокол, съгласно изискванията на чл. 10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, и било заснето разположението на видео-радарната система. След заснемането на автомобила бил изготвен снимков материал от техническото средство. Посочената видео-радарна система била вписана на 06.07.2018 г. в регистъра за одобрените за използване типове средства за измерване, воден при Български институт по метрология /БИМ/ под номер В-46 със срок на валидност до 13.06.2027 г. На 15.03.2022 г. средство за измерване от типа на горепосочения с фабричен номер MD 1193 преминало последваща периодична проверка за техническа изправност, за което бил съставен протокол от проверка № 06 -СГ- ИСИС/15.03.2022 г. От справка в централната база данни на КАТ по регистрационен номер на автомобила бил установен неговият собственик - Л. М. Т., ЕГН [ЕГН]. Въз основа на горното бил издаден процесният електронен фиш серия К № 5925714, с който на собственика на заснетия лек автомобил, с който било извършено нарушението - касатора Л. М. Т., било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП. В електронния фиш било посочено, че разрешената скорост на движение била 50 км/ч, а установената скорост на движение на автомобила - 64 км/ч, т.е. допуснато било превишение на разрешената скорост с 14 км/ч. Препис от електронния фиш бил връчен на жалбоподателя Л. М. Т., който не депозирал декларация по чл. 189, ал.5 от ЗДвП и не посочил лицето, което е управлявало гореописания автомобил на процесиите дата и час, а на 12.06.2023 г. подал заявление, имащо характер на жалба срещу електронния фиш до АССГ, което впоследствие било препратено по компетентност на СРС. Тази фактическа обстановка е установена от състава на СРС въз основа на събраните и кредитирани от съда доказателства.

За да потвърди електронния фиш, въззивната инстанция е обусловила извод, че в

административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и материалният закон е приложен правилно.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав на съда намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Не се констатира нарушение на процесуалния закон. В електронния фиш е посочено мястото на извършване на нарушението – [населено място], [улица], както и посоката на движение на пътното превозно средство – от [улица] към [улица]. Приложени са снимки на записващото устройство и на автомобила. Посочен е регистрационният номер на пътното превозно средство, както и собственика му.. В електронния фиш се съдържа и точно описание на констатираното нарушение - превишение на скоростта от пътното превозно средство с 14 км/ч след приспаднат толеранс. Посочена е нарушената и санкционната разпоредба и размера на глобата. Указана е възможността и срока за предоставяне на писмена декларация от собственика на автомобила с данни за лицето, извършило нарушението. Такава декларация не е подадена. Към преписката е приложен и протокол с рег. № 4332р-24380/09.05.2022г., който съдържа информация за посока на движение, вид пътна мрежа – общинска, при наличие на общо ограничение на скоростта, режима на измерване - стационарен, посоката за действие – приближаващ, и оператора на техническото средство – Г. С., който го е подписал. Проверка е извършена и от началник на ОПП – СДВР комисар Т. Т.. Съставеният електронен фиш съответства на одобрения от министъра на вътрешните работи образец съгласно приложената заповед №8121з-931 от 20.08.2016г. Поради това, не са налице нарушения по отношение на съдържанието на оспорения фиш, които да са основание за неговата отмяна.

Разпоредбата на чл. 165, ал.2, т.6 ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата, да използват технически средства или системи. В случая е използвано техническо средство видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационните номера, комуникационен тип С. М2, данните от което са подробно описани в електронния фиш. Видно от представените по делото Протокол от проверка № 06- СГ- ИСИС/15.03.2022г. на БИМ, преглед на вписан тип средство за измерване на БИМ и решение на Държавен институт по метрология на Р. Х. е, че техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило.

С разпоредбата на чл. 21, ал.1 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В случая, доколкото се касае за засечена скорост на лек автомобил и същият е от категория В, максималната допустима скорост за движение в населено място е 50 км./ч. В разпоредбата на чл.182, ал.1, т.2 ЗДвП е предвидено, че за превишаване от 11 до 20 km/h, нарушителят се наказва с глоба в размер на 50 лв. Както се установи по-горе, скоростта, с която е засечен жалбоподателят е 64 км/ч, като е отчетена допустимата грешка в полеви условия. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал.4 ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо

средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Касаторът е възразил, че в негова ползва е изтекла погасителна давност по чл. 34, ал.1, б „в“ от ЗАНН. Съгласно цитираната разпоредба не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. В случая, административнонаказателно производство е започнало със съставянето на електронния фиш, което става автоматично при констатиране на нарушението, предвид характера на нарушението и начина на неговото установяване със стационарната видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения. Електронният фиш се генерира автоматично при извършване на нарушението, не се издава АУАН и НП, т.е. с издаването на електронния фиш се образува административнонаказателно производство и същият подлежи единствено на връчване на нарушителя. Поради това чл. 34, ал.1, б. „в“, както и ал.3 от ЗАНН не намират приложение в конкретния случай. Следователно е ирелевантно кога му е връчен електронния фиш. Не е изтекла и абсолютната погасителна давност. Продължителността на давността за административни нарушения съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 НК във вр. с чл.11 ЗАНН е 3 години. Съгласно чл. 81, ал. 3 НК във вр. с чл. 11 ЗАНН преследването на всяко административно нарушение се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора 3 – годишния срок по чл. 80, ал.1, т. 5 НК вр. чл. 11 НК, тоест с изтичането на 4 години и 6 месеца. В случая обаче не е изтекъл срокът от 4 години и половина от датата на извършване на нарушението – 08.05.2022г. Неоснователно е и възражението, че лицето не е управлявало автомобила, тъй като възражения в тази посока са направени за първи път в съдебното производство. В административно-наказателното производство не е подадена декларация и копие от свидетелство за управление на МПС на друго лице, което е управлявало автомобила. С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания по чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, вр.чл.63в ЗАНН и на други такива, за които касационната инстанция следи служебно, касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното въззивно съдебно решение – оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева съгласно чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК във вр. с чл.63в ЗАНН Административен съд - София-град, XXIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5787 от 13.12.2023 г. по НАХД № 11850/2023 г. на Софийски районен съд, НО, 108-ми състав.

ОСЪЖДА Л. М. Т. да заплати на отдел „Пътна полиция“ при СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.